خبر

مجوز وزارت بهداشت به پزشکان برای ارایه خدمات رادیولوژی

● **فارس:** مشاور وزیر بهداشت در امور پزشکان عمومی گفت: به دلیل کمبود متخصصان رادیولوژی، قرار شده وزارت بهداشت به پزشکانی که رادیولوژیست نیستند مجوز انجام این خدمات را دهد و پزشکان حاضر در شهرهای کوچک و محروم دوره آموزشی لازم را خواهند دید. علی سجادی در مورد اعطای مجوز رادیولوژی به غیررادیولوژیست‌ها گفت: طبق قوانینی که موجود است هر پزشکی که دوره‌ای را آموزش دیده باشد و در طول تحصیل و خدمت، دوره‌های تکمیلی را گذرانده باشد و در هر صورتی مهارت لازم را کسب کرده باشد، می‌تواند نسبت به ارایه خدمات در آن زمینه اقدام کند. اگر قرار باشد که هر پزشکی که دوره مربوطه را می‌بیند به درمان اقدام کند، تخصص‌های مختلف به صورت موازی‌کاری ارایه می‌شوند و این کار، شدنی نیست. سجادی گفت: اینکه وزارت بهداشت گفته است برای پزشکان غیررادیولوژیست دوره آموزش رادیولوژی گذاشته شود، به نیازهای وزارتخانه برمی‌گردد. مشاور وزیر بهداشت در امور پزشکان عمومی گفت: علت اینکه وزارت بهداشت این مجوز را اعلام کرده نیاز برخی شهرهای محروم و کوچک به رادیولوژیست است چراکه در این شهرها یا رادیولوژیست وجود ندارد یا حاضر به شرکت در طرح شبکه بهداشت و درمان نیستند. وی گفت: این رادیولوژیست‌ها که در طرح شبکه شرکت نمی‌کنند اغلب تمایل دارند کار خصوصی خود را دنبال کنند و در مطب‌های خود به‌دنبال درآمد بیشتر باشند. سجادی ادامه داد: بنابراین وزارت بهداشت خواسته است با ایجاد دوره آموزشی رادیولوژی برای پزشکان مختلف این نیاز را برطرف کند. در همین رابطه جلال شکوهی رییس انجمن رادیولوژی ایران در مورد طرح واگذاری خدمات رادیولوژی به پزشکان دیگر گفت: این طرح هنوز مصوب و ابلاغ نشده و اجرای آن فعلا غیرقانونی است. در این طرح به پزشکان دیگر مجوز ارایه خدمات رادیولوژی داده نمی‌شود بلکه می‌توانند انجام سونوگرافی و رادیولوژی را به‌عنوان بخشی از کار درمانی خود انجام دهند. وی ادامه داد: انجام چنین طرحی قانون و مقررات لازم خود را می‌خواهد، اینکه این متخصصان و پزشکان عمومی نباید تابلو رادیولوژی داشته باشند. نباید سرنسخه رادیولوژی بنویسند و از فرد دیگری خدمات رادیولوژی یا سونوگرافی به آنها ارجاع شود، بلکه فقط برای بیمار خود تجویز کنند و موضوع وجه دریافتی نیز بحث دیگری است که باید در مورد آن بررسی شود.

نگاهی به بحران آبی در حوزه زاینده‌رود

زنده‌رود، محتاج تنفس مصنوعی است

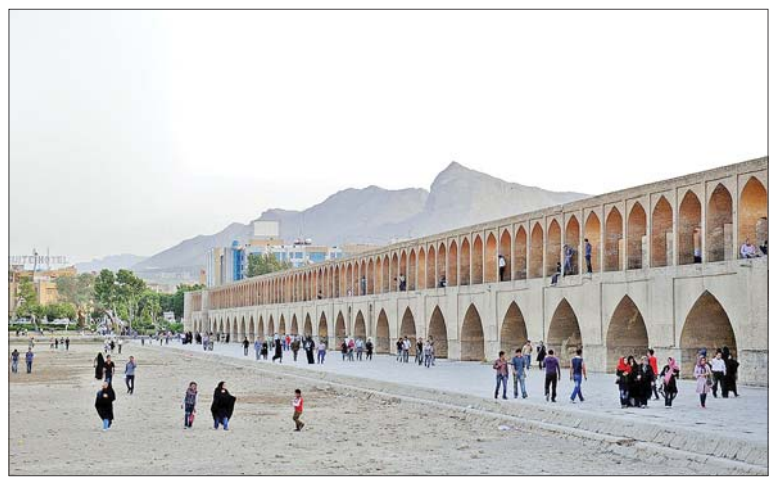

فاطمه کریمخان: برای ماه‌ها، به جای زاینده‌رودی که زنده‌رود بوده است و زندگی مردم دشت‌های مرکزی ایران به آن بند بوده، بستر خشکی در منظره اصفهان می‌نشیند و آه از نهاد عالم و آدم بلند می‌کند، انگار دست هیچ‌کس به هیچ‌جا بند نیست. دست چه کسانی باید به کجا بند باشد؟ نهادها و سازمان‌هایی که درگیر خشکی زاینده‌رود هستند، از شمار انگشت‌های دو دست بیشترند و شاید اگر تیغ فقط یکی از این نهادها برش داشته باشد، مشکل بی‌آبی زنده‌رود به راه‌حل نزدیک شود. وزارت نیرو، شرکت ملی مدیریت منابع آب ایران، مجلس شورای اسلامی، قوه قضاییه و دادستانی اصفهان، سازمان حفاظت از محیط زیست، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان‌های مردم‌نهاد کشاورزان پایین‌دست رودخانه زاینده‌رود، به‌علاوه مردم و گردشگران اصفهان، کشاورزان بالادست رودخانه، صنایع بزرگ ساکن در دشت مرکزی ایران و حتی میهمان‌های زبان‌بسته‌ای که هرسال سرراه مهاجرت فصلی خود از شمال به جنوب، در باتلاق گاوخونی ساکن می‌شوند، بخشی از زنجیره بزرگ حیات اطراف رودخانه هستند و حالا مدت‌هاست که همه اینها شاکی‌اند.

دعوای بالادست، پایین‌دست

با اینکه خشک‌شدن بستر زاینده‌رود، آسیب‌های زیادی به خیلی چیزها، از زندگی مردم گرفته تا اقتصاد و اکوسیستم و چیزهای دیگر، می‌زند، اما دعوا بر سر آب این رود از اعتراض‌های پی‌درپی کشاورزان آغاز شده است، رودخانه از محدوده دو استان چهارمحال‌وبختیاری و اصفهان می‌گذرد و کشاورزان هرکدام از این استان‌ها به نحوی آب را حق خودشان می‌دانند. حسن کامران، یکی از نمایندگان استان اصفهان در مورد خشکی آب زاینده‌رود می‌گوید: برداشت از حوزه زاینده‌رود در حال حاضر خلاف طرح آمایش سرزمینی انجام می‌شود که حاصل تصمیم مجلس برای استانی‌کردن مدیریت منابع آب است. کامران با تاکید بر اینکه مدیریت منابع آب به‌صورت استانی ایجاد چالش می‌کند، تصریح کرده که به‌خاطر جنبه حساسیت‌برانگیز منابع آب مدیریت آن باید به‌صورت کشوری، واحد و یکپارچه باشد.

این عضو مجمع نمایندگان استان اصفهان همچنین در مورد خشکی رودخانه زاینده‌رود به شکایت نظام صنفی به دستگاه قضا در مورد فروخته‌شدن حقابه‌اش اشاره کرده و می‌گوید در این مورد به‌تازگی پرونده جدیدی در یکی از شعبه‌های دادسرای اصفهان و با مسوولیت قاضی بوشهری تشکیل شده است.

با وجود این، دادستان اصفهان محمدرضا حبیبی می‌گوید: «در شرایط فعلی» اظهارنظر راجع به دادخواست‌ها در مورد خشک‌شدن بستر رودخانه زاینده‌رود و توقف تخصیص آب، امکان‌پذیر نیست.

جلیل سرقلعه نماینده مردم لردگان چهارمحال و بختیاری در مجلس، تصدیق می‌کند که آب زاینده‌رود در حوزه چهارمحال «بی‌رویه» برداشت می‌شود اما تاکید می‌کند که در این استان کسی جلوی آب را نبسته است. وی همچنین با تایید این موضوع که «چهارمحال حقابه‌ای از آب زاینده‌رود ندارد»، می‌گوید اینجا موضوع اختصاص آب است، نه حقابه.

نماینده لردگان همچنین می‌گوید برداشت آب زاینده‌رود در بالادست و حوزه چهارمحال ممکن است اشکالات اکولوژیکی در حوضه آبریز زاینده‌رود ایجاد کند اما همانطور که استان اصفهان دارای صنعت است و مشکلی برای اشتغال در آن وجود ندارد، دولت باید برای مردم چهارمحال هم اشتغال‌زایی کند تا آنها مجبور به ایجاد باغ در ارتفاع‌های بالا، پمپ‌کردن آب زاینده‌رود برای رساندن آن به باغ‌های خودشان نباشند.

جلیل سرقلعه با اشاره به اینکه در سال‌های اخیر یک‌جانشینی کوچروها و شهرسازی در حوزه انتخابیه‌اش افزایش پیدا کرده یادآور شده است هرچند ممکن است باغ‌سازی در چهارمحال صرفه اقتصادی نداشته باشد، اما مردم بیکار هستند و چاره‌ای به غیر از کشاورزی پیش‌رویشان قرار ندارد.

کشتزارها، تشنه

رودخانه را که فصلی کردند، اول از همه قاعدتا صدای کشاورزهای پایین‌دست رود درمی‌آمد که زمین آباواجدادی‌شان و محصولی را که عموما گندم است را با قطع حقابه از دست داده بودند. حسین محمدرضایی، رییس انجمن حمایت از کشاورزان اصفهان، با تاکید بر اینکه حقابه کشاورزان پایین‌دست زاینده‌رود یک مساله تاریخی است به طومار شیخ‌بهایی اشاره می‌کند که در آن، حدود و سهم هر بخش از زمین‌های کشاورزی پایین‌دست رودخانه مکتوب شده است و طبق آن، کشاورزان حق خود می‌دانند علیه فصلی‌شدن رودخانه و از دست دادن حداقل یک نوبت کشت زمین‌هایشان کاری کنند. محمدخانی با بیان اینکه زاینده‌رود همواره رودخانه دایمی بوده و علت فصلی‌شدن آن در حال حاضر ندانم‌کاری‌های برخی مسوولان است، می‌گوید حجم برداشت از آب رودخانه در بالادست که صرف آبیاری باغ‌های تازه‌تاسیس بادام، هلو و محصولات دیگر در ارتفاعات چهارمحال می‌شود، علت فصلی‌شدن رودخانه است. با همه این حرف‌ها، سد زاینده‌رود که بسته می‌شود، یک فصل کشت کشاورزان پایین‌دست، معلق می‌ماند. همین شده که کشاورزان، رفته‌اند به‌سراغ محمدعلی دادخواه، وکیل دادگستری که به استناد سندهای تاریخی و مواد حقوقی، آبشان را پس بگیرند. دادخواه در مورد این پرونده می‌گوید: «کشاورزان پایین‌دست زاینده‌رود در مورد آب این رودخانه «حق مکتسب» دارند و قانون باید این حقوق را محترم بشمارد.» دادخواه با اشاره به آنچه که در طومار شیخ بهایی آمده است، یادآوری می‌کند آب زاینده‌رود طبق سند متعلق به ۵۰۰ سال پیش، به ۳۳ سهم و ۴ بلوک تقسیم شده و در آن تقسیم‌های مربوط به زمان خشکسالی و ترسالی هم به‌صورت جداگانه ذکر شده است. با فصلی‌شدن، کشاورزان حداقل یک نوبت کشت خودشان را از دست می‌دهند، اما عده‌ای از جمله حاج‌رسولی‌ها، مدیرعامل شرکت مدیریت منابع آب ایران می‌گوید این کشاورزان می‌توانند یک‌سال درمیان کشت کنند و خسارت کشت انجام‌نشده را از بیمه کشاورزی یا از محل بودجه مدیریت حوادث غیرمترقبه در قالب بحران خشکسالی طلب کنند.

رییس انجمن حمایت از کشاورزان استان اصفهان اما حرف دیگری دارد، محمدرضایی می‌گوید خشکسالی در منطقه، بحران نیست که ستاد مدیریت حوادث غیرمترقبه قرار باشد وارد آن شود: «در سال گذشته بارش تنها بین ۱۰ تا ۱۵درصد کمتر از میانگین بارش در سال آبی منطقه بوده و می‌شد این کاهش را هم به شکل صحیح مدیریت کرد تا تبدیل به بحران نشود.»

گاوخونی خشک، مهاجران شمالی آواره

پایین‌دست‌ترین مصرف‌کننده آب زاینده‌رود، باتلاق گاوخونی است و پرنده‌های مهاجر سیبری که هرسال میهمان این باتلاق می‌شوند؛ اما نه این باتلاق زبان اعتراض دارد، نه آن پرنده‌ها وکیلی دارند که از حقوقشان دفاع کنند

محمدعلی دادخواه البته علاوه بر تاکید بر حق عرفی کشاورزان برای استفاده از آب زاینده‌رود مطابق قوانین تاریخی، به مسوولیت‌های بین‌المللی ایران در قبال پروتکل‌های جهانی اشاره کرده و می‌گوید ایران برای حفظ محیط زیست و تالاب‌ها در کنوانسیون‌های مختلفی تعهد داده است.

ایران طبق معاهده ۱۹ می ۱۹۷۸ نایروبی تعهد کرده که در حفظ تالاب‌های موجود بکوشد و جلو آسیب‌رسیدن به آنها را بگیرد، مستقیم‌ترین نتیجه خشک‌شدن بستر زاینده‌رود، حتی اگر فصلی باشد، خشک‌شدن باتلاق گاوخونی است که مسیر پرنده‌های مهاجر از سیبری، از جمله فلامینگوها قرار دارد و این تازه اولین گرفتاری است.

رییس انجمن حمایت از کشاورزان اصفهانی می‌گوید: «با خشک‌شدن گاوخونی، مثل هر واحه دیگری در کویر، بادهایی که بلند می‌شوند با خودشان نمک و رسوبات دیگری را جابه‌جا می‌کنند. رسوباتی که با بادهای شرقی-غربی از روی بستر خشک‌شده گاوخونی بلند می‌شوند، سوزنی هستند و علاوه بر تخریب زمین‌های کشاورزی در همسایگی باتلاق، آسیب‌های جبران‌ناپذیری به سلامتی مردم منطقه می‌زنند.»

مردم و تاریخ نصف‌جهان، میراث باستانی رهاشده

گفته می‌شود مسوولیت مدیریت پرونده آب زاینده‌رود به‌طور کامل برعهده علیرضا دایمی، معاون وزیر نیرو قرار گرفته است. دایمی می‌گوید اتفاقی فوق‌العاده‌تر از سال‌های قبل نیفتاده است، با توجه به اینکه تبخیر آبی که قرار است به کشت بهاره اختصاص داده شود بسیار زیاد است، وزارت نیرو تصمیم گرفته است آب رودخانه را تنها به کشت پاییزه کشاورزان پایین‌دست اختصاص دهد.

این مقام مسوول در وزارت نیرو تصریح کرده که با وجود پیش‌بینی بارش هزارو۵۰میلیون مترمکعب آب، عملا میزان بارش‌ها از ۷۰میلیون مترمکعب هم کمتر بوده و این به معنی کم‌آبی است که به صرفه‌جویی ضرورت می‌دهد.

«جمعیت استان و شهر اصفهان مرتب در حال افزایش است، تعداد کشاورزان این منطقه بسیار بیشتر از تعداد کشاورزانی است که در طومار شیخ‌بهایی برای آنها حقابه تعیین شده است، صنایعی که در دشت اصفهان قرار گرفته‌اند مصرف آب خیلی بالایی دارند، به همه اینها باید این مساله را هم اضافه کرد در حالی که اولویت ما تامین آب شرب است، برخی کشاورزان در منطقه برنجکاری می‌کنند یا هنوز از همان شیوه‌های غرقابی پیشین برای آبیاری زمین‌های کشاورزی‌شان استفاده می‌کنند، در حالی که کشور کم‌کم به وضعیت بحران آب نزدیک می‌شود، این شیوه‌های کشت با هدررفت بسیار بالا اصلا به‌صرفه و منطقی نیست.»

مسوول مدیریت موضوع حوزه آب زاینده‌رود در وزارت نیرو با تاکید بر اینکه در ۱۰سال گذشته علاوه بر خشکسالی و تغییرات اقلیمی بارش در حوضه آبریز زاینده‌رود ۴۰درصد کاهش یافته در حالی که مصارف مرتب رو به افزایش است، می‌گوید: «در حال حاضر هیچ چاره‌ای نداریم؛ برای اینکه رودخانه را زنده نگه داریم باید بخشی از کشاورزی را تعطیل کنیم.» وی با اشاره به اینکه بستر رودخانه زاینده‌رود ۳۰۰کیلومتر است، می‌گوید حجم آبی که در حال حاضر در بستر رودخانه رها می‌شود تنها تا صدکیلومتری پیش می‌رود، بعد از آن آبی در بستر رود باقی‌نمی‌ماند.

این مقام مسوول در وزارت نیرو می‌گوید تنها راه‌حل این است که صنایع سنگین مانند همه جاهای دیگر دنیا، به کنار آب‌های آزاد و دریاها منتقل شود، کشت غرقابی متوقف شود و شیوه‌های نوین آبیاری به کار گرفته شود و محصولاتی با مصرف آب کمتر و حتی کشت گلخانه‌ای جایگزین کشت‌های پرمصرف فعلی شود. دایمی همچنین با انتقاد از مدیریت آب به‌صورت استانی معتقد است مدیریت استانی رقابت برای برداشت بیشتر آب را در استان‌ها افزایش می‌دهد و این هم بخش دیگری از مشکلات حوضه آبریز زاینده‌رود است.

در وضعیت فعلی، به نظر می‌رسد تنها راه‌حل ممکن همان باشد که آقای دایمی بر آن تاکید دارد؛ همین که تک‌تک مردم مصرف آبشان را کنترل کنند: «در حالی که در اروپا مصرف آب شهرها تنها ۱۳۰ لیتر در ثانیه است این رقم در ایران معادل ۲۵۰ لیتر در ثانیه است.» آقای دایمی می‌گوید بعد از شرایط «تنش آبی» که الان در آن قرار داریم «بحران آبی» به‌سراغ کشور خواهد آمد و چاره‌ای غیر از سازگارکردن خودمان با شرایط پیش‌آمده نداریم.

تشدید نظارت وزارت بهداشت بر اماکن عرضه موادغذایی در ماه رمضان

ایسنا: رییس اداره بهداشت مواد غذایی و بهسازی اماکن عمومی وزارت بهداشت از طرح تشدید کنترل عرضه موادغذایی و اماکن عمومی در ماه مبارک رمضان خبر داد.

محسن فرهادی گفت: هدف از اجرای این طرح، ارتقا و تامین سلامت روزه‌داران است. وی افزود: طرح تشدید کنترل مواد غذایی در اماکن عمومی با فعالیت بیش از چهارهزار بازرس در قالب بیش از دوهزار اکیپ سیار بهداشتی انجام خواهد شد.

فرهادی با بیان اینکه اهداف بازرسی‌ها و بازدیدهای بهداشتی در ایام ماه مبارک رمضان تغییر می‌کند، افزود: عمدتا بازدیدها از مراکز تولید و عرضه شیرینی‌های سنتی نظیر زولبیا و بامیه و شیرینی‌جات محلی افزایش می‌یابد. در این راستا قنادی‌ها و مراکز شیرینی‌پزی بیشتر مورد هدف هستند و نمونه‌برداری‌ها از این مراکز افزایش می‌یابد. وی گفت: بازرسی‌ها، از فرآیند تولید زولبیا و بامیه خواهد بود. همچنین روغن مصرفی آنها کنترل می‌شود تا از روغن با پروکسید بالا در تهیه زولبیا و بامیه جلوگیری شود. همچنین استفاده از رنگ‌های مصنوعی، صنعتی، شیمیایی و تقلبی در این محصولات غیرمجاز است که در بازرسی‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد.

رییس اداره بهداشت مواد غذایی و بهسازی اماکن عمومی وزارت بهداشت ادامه داد: در این طرح بررسی و کنترل غذاهای محلی و انواعش نیز در دستور کار است.

فرهادی همچنین از تشدید نظارت‌ها در استخرها و مراکز تفریحی آبی در ایام ماه مبارک رمضان خبر داد و گفت: از آنجا که پس از افطار مراجعه مردم به این مراکز بیشتر می‌شود، بازرسی‌های بهداشتی از این مراکز نیز تشدید خواهد شد.

وی از تشدید نظارت‌های بهداشتی بر پارک‌ها و مراکز تفریحی در ایام ماه مبارک رمضان نیز خبر داد و افزود: از آنجا که پس از افطار تمایل مردم به مراکز تفریحی مانند فرحزاد، جاده چالوس و... بیشتر می‌شود، نظارت‌های بهداشتی بر این مراکز در ماه رمضان نیز افزایش می‌یابد.

فرهادی در پایان گفت: مردم می‌توانند شکایت‌ها و تخلفات احتمالی را به مراکز بهداشتی درمانی و همچنین شماره تلفن ۱۴۹۰ اطلاع دهند.

نگاه

دولت تدبیر و امید داروسازان

حسین حلاجیان
داروساز

● انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری بار دیگر آشتی نخبگان و دولت را نوید می‌دهد. جلب مشارکت و استفاده از اتاق فکر دست‌نخورده فرهیختگان دلسرد و به گوشه رانده شده، گویای تدبیر دولت در بهره‌گیری از اعتماد متقابل و احیای جایگاه گروه‌های موثر جامعه است. داروسازان در یکی، دو دهه اخیر در دنیا جزو معتمدترین اقشار پزشکی نزد مردم به شمار می‌آیند. اکثریت جست‌وجوگران اینترنتی تمایل دارند اطلاعات دارویی خود را از یک داروساز بگیرند. همچنین آنان بیشترین ارتباط چهره‌به‌چهره را نسبت به سایر صاحبان حرف پزشکی با مردم دارند. در بریتانیا روزانه حدود ۶میلیون‌نفر به داروخانه‌ها مراجعه می‌کنند. به عبارت دیگر در عرض ۱۰روز، جمعیتی معادل کل جمعیت بریتانیا توسط داروسازان این کشور ویزیت می‌شوند. در کشورهایی که ساختار نظام سلامت آنان برنامه‌محور است، داروسازان از ستون‌های اصلی برنامه‌های توسعه سلامت هستند. همکاری پزشک، داروساز و بیمار، مثلث طلایی سلامت را می‌سازد. اساس این همکاری و نقش‌آفرینی، اعتماد دولت به داروسازان است. با گسترش سبک زندگی ماشینی، بی‌تحرکی و مصرف غذاهای آماده، میزان ابتلا به بیماری‌های مزمن به‌طور روزافزون افزایش یافته و متعاقب آن هزینه‌های مترتب بر درمان شامل دارو، بستری، جراحی و... سر به فلک می‌کشد. به همین علت سیستم‌های نوین بیمه‌ای جهت کاهش هزینه‌های کمرشکن درمان بیماری‌ها، به جای نگاه (درمان-محور) و تقبل پرداخت‌های سنگین دارو و خدمات درمانی، به نگاه (بیمار- محور) با هدف تقویت روش‌ها و فرهنگ پیشگیری از بیماری‌ها روی آورده‌اند. بررسی‌های بسیار دقیق نشان می‌دهد که با اصلاح روش زندگی و نظارت صحیح بر روند دارودرمانی بیماران و در نهایت کاهش موارد ابتلا به بیماری‌ها، هزینه درمان به شکل باورنکردنی کاهش می‌یابد. داروسازان از موثرترین اعضای خانواده پزشکی برای تامین این هدف هستند. داروسازان سال‌ها به‌طور آکادمیک جدیدترین روش‌های ارتباط چهره‌به‌چهره با بیمار، آموزش و مشاوره با او را فراگرفته‌اند و آماده نمایش مهارت‌های خود هستند. این، مناسب‌ترین فرصت برای هر دولتی است تا با یک برنامه‌ریزی مناسب و متمرکز بر دوهدف، یعنی (۱- افزایش سطح بهداشت عمومی ۲- کاهش هزینه‌های سرسام‌آور درمان) ضمن آماده‌سازی زمینه‌های مساعد و ایجاد انگیزه کافی در داروسازان، مهارت‌های نهفته آنان را به خدمت جامعه در آورده و حداکثر استفاده را از شایستگی‌ها و قابلیت‌های آنان به عمل آورد. بر اساس یک مطالعه در سال ۲۰۱۱ در آمریکا به ازای هر یک‌دلار سرمایه‌گذاری برای خرید خدمات مراقبتی داروسازان توسط دولت، ۱۶/۵دلار صرفه‌جویی در هزینه‌های درمانی انجام شد. از نظر حرفه‌ای و شغلی، داروسازان به شدت مشتاق ارایه مهارت‌های کم‌نظیر خود در ارتباط با لایه‌های مختلف بیماران هستند اما انگیزه‌های معنوی و البته مادی برای این تحول موجود نیست. وجود این ذهنیت که دولت تمایلی برای جلب مشارکت داروسازان ندارد از یک‌سو و وضعیت متزلزل اقتصادی داروخانه‌ها و داروسازان که نوعی ورشکستگی اعلام نشده است از سوی دیگر از عوامل این بی‌انگیزگی هستند. پررنگ‌ترین خاطرات داروسازان از آنچه در سالیان اخیر بر آنان گذشت، افزایش کمرشکن و غیرواقعی مالیات داروخانه، رشد افسارگسیخته هزینه‌های جانبی، کاهش حاشیه سود دارو، انتظارهای گاه تا شش‌ماهه برای دریافت مطالبات از سازمان‌های بیمه‌گر و افزایش نظارت‌ها و سختگیری‌های بعضا بی‌مورد و از همه مهم‌تر احساس عدم ایفای نقش موثر در زنجیره سلامت بوده است. عواملی که باعث شده حداکثر توان داروسازان، صرف گذران امروز به امید فردا باشد. خرید عادلانه خدمات مشاوره‌ای داروسازان توسط دولت و ارزش‌گذاری مناسب این خدمات، یک بازی برد - برد برای دولت و گروهی قابل توجه از نخبگان جامعه است که سود نهایی و حداکثری آن نصیب مردم، یعنی اصلی‌ترین گیرندگان خدمت در نظام سلامت خواهد شد.

تک خبر

امین، کارشناس مسایل شهری:

شهردار آینده تهران تخصصی‌تر عمل کند

● **برنا:** محسن امین، کارشناس مسائل شهری و مدرس دانشگاه، تاخیر در ابلاغ طرح تفصیلی را علت اصلی فروش تراکم از سوی شهرداری تهران عنوان کرد و گفت: بیشترین تراکم در مناطق شمالی شهر، به ویژه منطقه یک فروخته شده است. او گفت: مدیریت شهری تهران در سال‌های اخیر موجد اقدامات متعددی بوده که به‌رغم تعدد و گسترش کمی آنها متاسفانه از حیث کیفی بیشتر سویه سیاسی داشته است. وی با انتقاد از عملکرد شهرداری تهران در سال‌های اخیر اظهار کرد: افتتاح عجولانه پروژه‌هایی مانند بزرگراه طبقاتی صدر، بزرگراه امام علی(ع) و دریاچه چیتگر به نوعی رنگ و بوی انتخاباتی داشت اما خروجی انتخابات نشان داد که این نوع هزینه‌ها نتیجه‌بخش نبوده است و مردم رضایت بالایی از آنها ندارند. این کارشناس ارشد مدیریت شهری با بیان اینکه مسلما شهردار آینده تهران باید در حوزه شهری تخصصی‌تر عمل کند، گفت: سیاسی‌شدن دستگاهی نظیر شهرداری که متصدی امور تخصصی و بنیادی است، بی‌تردید تبعات زیانبار و مخربی برای پروژه‌های شهری و فضای عمومی شهر خواهد داشت. امین ادامه داد: در شورای شهر سوم سه طیف فکری وجود داشت که نسبت به شورای شهر دوم وضعیت بهتری داشت و امیدوارم که دوره چهارم از آن هم بهتر باشد.